

ה'כ"ג ע"ד

דבריו ונחמה ופירוש דבריו

ע"ד ע"ד

ע"ד ע"ד

(1) ע"ד ע"ד

(2) ע"ד ע"ד

(3) ע"ד ע"ד

(4) ע"ד ע"ד

ואמנם היוצא באופן שנוהר מלהתקרב אצל  
 בנ"א, וכגון שהולך בצידי הדרכים שנוהר שלא  
 להתקרב אצל בנ"א [כ"מ כפי" עין אליהו שם],  
 אף שאינו בגדר סכנה קרובה ואינו סכנה  
 דפקו"נ ממש כיון שבאופן זה אין רוב בנ"א  
 נבהלים ומפחדים, אבל הא מיהת שהוא עדיין  
 בגדר סכנה רחוקה כיון שיש בו עדיין צד קטן  
 שיבא לידי סכנה, וגם סכנה כהאי גוונא אסור  
 לעמוד בה כדמצינו בשבת לב. שהזהיר ר' ינאי  
 שלא לעבור על גשר רעוע מטעם דלעולם לא  
 יעמוד אדם במקום סכנה דמנכין לו מזכויותיו,  
 וגשר רעוע בודאי אינו בגדר סכנה קרובה אלא  
 סכנה רחוקה וכמבואר בארחות חיים (הל' שני  
 וחמישי אות כד) בשם תוס' שההולך תחת קיר  
 נטוי ועל גשר רעוע שמזכירין לו עונותיו אינו  
 מברך הגומל "דכיון דדבר קצר הוא לעבור  
 מהרה אינו נחשב לסכנה כ"כ" ע"כ, ובכה"ג  
 הוא דקאמר ר' ינאי דאע"ג שאינו נכלל בקרא  
 דוחי בהם ולא שימות בהם, מ"מ הא מיהת  
 צריך להתרחק משום דעל ידם מזכירין עונותיו  
 ומנכין לו מזכויותיו כו' וחמירא סכנתא  
 מאיסורא, ואפשר שלזה קאי קרא דונשמרתם  
 מאד לנפשותיכם דמיירי משמירה יתירא שלא  
 לעמוד במקום שום סכנה - אף סכנה רחוקה -  
 משום דחמירא סכנתא,

ע"ד ע"ד

ומ"מ בסכנה רחוקה כהאי גוונא מצינו דשרי  
 לעמוד בה במקום הצורך, כגון לצורך פרנסה  
 או לצורך מצוה, יעויין ב"מ קיב. "ואליו הוא  
 נושא את נפשו מפני מה עלה זה בכבש ונתלה  
 באילן ומסר את עצמו למיתה, לא על שכרו,  
 דבר אחר ואליו הוא נושא את נפשו, כל  
 הכובש שכר שכיר כאילו נוטל נפשו ממנו"

ע"ד ע"ד

ע"כ, ופי' בשו"ת נוב"ת יו"ד סי' י [הובא  
 בפ"ת יו"ד סי' כח (סק"י)] דאע"ג דקרא קאמר  
 ונשמרתם מאד לנפשותיכם, מ"מ כשעושה זה  
 למחיתו התירה התורה "כמו כל סוחרי ימים  
 מעבר לים שכל מה שהוא לצורך מחיתו  
 ופרנסתו אין ברירה והתורה אמרה ואליו הוא  
 נושא את נפשו ואמרו רז"ל מפני מה זה  
 עלה בכבש ונתלה באילן ומסר עצמו למיתה  
 על שכרו כו', אבל מי שאין עיקר כונתו  
 למחיתו, ומתאות לבו הוא הולך אל מקום  
 גדודי חיות ומכניס עצמו בסכנה, הרי זה עובר  
 על ונשמרתם מאד כו', וז"ל הרמב"ם בפ"ב  
 מהל' רוצח ושמירת נפש ה"ו וכן אסור לאדם  
 לעבור תחת קיר נטוי כו' וכן כל כיוצא באלו  
 ושאר הסכנות אסור לעבור במקומן" ע"כ.

ע"ד ע"ד

ובשו"ת אג"מ (חו"מ ח"א סי' קד) הביא דברי  
 הגאון נוב"י ופירש דבשביל פרנסה שרי ליכנס  
 לחשש סכנה לאופן רחוק, ובפ"ת יו"ד סי' קנז  
 (סק"ג) הביא בשם תפא"י פ"ק דברכות (מ"ג)  
 שגם לצורך מצוה שרי בסכנה רחוקה כהאי  
 גוונא עיי"ש, ובוזה הוא דשרי לצאת בשעת  
 דבר בצידי הדרכים כשהוא לצורך פרנסה או  
 לצורך מצוה דתפילה בביהכ"נ יחידי וכמש"נ.